

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **X. X.**, narozený dne X
zajištěn v Zařízení pro zajištění cizinců X
proti

žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2023, č. j. KRPA-380256-24/ČJ-2021-000022-ZZC

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze dne 9. 3. 2023 domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

(dále jen „žalovaný“), jímž byla podle ust. § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), prodloužena doba zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění stanovená rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 11. 2022, č.j. KRPA-380256-10/ČJ-2022-000022-ZZC, o 90 dnů.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce namítal, že prodloužení délky zajištění bylo stanoveno nepřiměřeně bez řádného odůvodnění, toto odůvodnění je generalizované, nezabývá se dostatečně konkrétní situací žalobce. Poukázal na to, že délka zajištění nesmí přesáhnout dobu přiměřenou vzhledem ke sledovanému cíli, jinak zajištění přestává být oprávněné, správní orgán musí důkladně posuzovat skutečnosti, které by prodloužení zajištění odůvodňovaly, takové skutečnosti musí být doloženy ve spisovém materiálu.
3. Uvedl, že za celou dobu zajištění neobdržel náhradní cestovní doklad, není jasné, na základě čeho se žalovaný domnívá, že k vystavení cestovního dokladu a následné realizaci vyhoštění dojde během lhůty prodlouženého zajištění. Žalovaný operuje pouze s hrubými odhady časového horizontu realizace správního vyhoštění, konkrétní zdůvodnění doby 90 dnů však chybí a je neurčité, tato doba se váže na spolupráci s ruským velvyslanectvím, to však nedává žádnou časovou vyhlídku, kdy a zda vůbec by mohlo dojít k ověření totožnosti žalobce, dosavadní postup v řízení svědčí spíše o nemožnosti uskutečnit vyhoštění žalobce, dosavadní překážka zřejmě neodpadne. Neschopnost příslušného státu zajistit vydání náhradního cestovního dokladu se promítá do reálnosti předpokladu realizace vyhoštění, závěr žalovaného o neexistenci překážky vyhoštění je v rozporu se Sdělením služby ředitelství cizinecké policie, napadené rozhodnutí je pro tuto vnitřní rozpornost nepřezkoumatelné.
4. V napadeném rozhodnutí nejsou dostatečně odůvodněné úvahy vedoucí žalovaného k závěru, že žalobce nebude se správním orgánem spolupracovat, nesplní podmínky zvláštního opatření a zmaří správní rozhodnutí o vyhoštění. Byl přesvědčen, že v jeho případě mělo být použito některé se zvláštních opatření za účelem vycestování podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců, žalovaný možnost jejich uložení posoudil nedostatečně, uváděl pouze domněnku, že žalobce bude mařit správní vyhoštění, protože se na území ČR pohyboval bez příslušných dokladů, a nebude respektovat orgány ČR. Rozhodnutí je paušalizované, důvodem zajištění se stalo pouze to, že se žalobce nacházel na území ČR nelegálně. K tomu namítal, že nepáchal trestnou ani protiprávní činnost, nelze mít za prokázané, že by v případě uložení povinnosti v rozhodnutí o správním vyhoštění toto nerespektoval. Sdělil, že do realizace správního vyhoštění je schopen si zajistit přechodné bydliště na adrese X, kde již v minulosti pobýval v nájmu.
5. Uvedl, že se mu v důsledku zajištění zhoršují jeho psychické problémy, které vyúsťují v sebevražedné sklony, takovými problémy a sklony k sebepoškozování trpí dlouhodobě, zajištění jeho nepříznivý psychický stav zhoršuje. Poukázal na to, že byl dříve hospitalizován v Psychiatrické nemocnici v B., a to poté, co se pokusil ukončit svůj život z Karlova mostu. Sdělil, že má vrozenou poruchu X, kvůli tomu ho v zařízení odmítli i ostříhat, pobyt v zařízení ho tak přímo ohrožuje na životě,

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

nezřídka tam dochází k fyzickým potyčkám mezi zajištěnými. Navrhl, aby si soud vyžádal výpis ze zdravotnické dokumentace vedené v Psychiatrické nemocnici v B. a v ZZC B., a tyto provedl jako důkaz, žalobce výpisem z dokumentace nedisponuje, ač o něj opakovaně žádal.

6. Sdělil, že v Rusku má matku, která je již stará a smrtelně nemocná a žalobce by se s ní rád co nejdříve setkal.
7. Namítal, že odůvodnění délky doby prodloužení zajištění je pouze šablonovité, není z něj patrné, jak žalovaný zohlednil konkrétní situaci žalobce, napadené rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
8. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a zajištění žalobce bylo ukončeno, rovněž požádal o přiznání odkladného účinku žalobě.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný k žalobě uvedl, že důvody dle ust. § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců byly naplněny, prodloužení doby zajištění bylo ve věci realizace správního vyhoštění nezbytné, v odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou konkrétně popsány skutečnosti, které k jeho vydání vedly, žalovaný činil veškeré kroky směřující k realizaci správního vyhoštění, které dosud nebylo vydáno z důvodu objektivní překážky bránící vyhoštění žalobce.
10. K žalobním námitkám sdělil, že v napadeném rozhodnutí jasně a konkrétně uvedl skutečnosti, které ho vedly k prodloužení zajištění o 90 dnů, žalobce byl dne 27. 11. 2022 kontrolován hlídkou Policie ČR, nepředložil žádný doklad totožnosti či doklad opravňující jej k pobytu na území ČR, první podmínka pro možnost zajištění byla naplněna tím, že dne 21. 9. 2022 nabylo právní moci rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 10. 9. 2022 č.j. KRPA-295223-14/ČJ-2022-000022, kterým byla stanovena doba 2 let, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států EU, žalobci byl dne 21. 9. 2022 vydán výjezdní příkaz s platností do 21. 10. 2022, žalobce však z území ve stanovené době nevycestoval a od 22. 10. 2022 do 27. 11. 2022 mařil výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, čímž naplnil § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců.
11. Poukázal na Sdělení Ředitelství služby cizinecké policie (dále jen „ŘSCP“) ze dne 22. 2. 2023 č.j. CPR-38671-10/ČJ-2022-930311-T259, kde byly popsány učiněné kroky ke zjištění totožnosti žalobce a komunikace s orgány Ruské federace, na základě toho dovodil, že realizaci správního vyhoštění dosud nebylo možné zajistit, zajištění muselo být prodlouženo s ohledem na předpokládanou složitost přípravy výkonu správního vyhoštění, přičemž dle sdělení ŘSCP již kroky k ověření totožnosti žalobce a vydání náhradního cestovního dokladu byly podniknuty, následná realizace vyhoštění v době prodloužení zajištění je možná, odhad doby jednotlivých úkonů je podrobně uveden v napadeném rozhodnutí.
12. K možnosti uložení mírnějších opatření ve smyslu § 123b zákona o pobytu cizinců odkázal na str. 4 – 6 napadeného rozhodnutí, po zhodnocení dosavadního chování žalobce, s ohledem na jeho pobytovou historii, kdy nerespektoval výjezdní příkaz, ve stanovené době území neopustil, dospěl žalovaný k závěru, že v jeho případě existuje

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

důvodná obava, že výkon správního vyhoštění bude z jeho strany zmařen, proto nebylo přistoupeno k uložení zvláštních opatření. Žalobce si sám svým přístupem a nerespektováním právních předpisů zapříčinil stav nedůvěryhodnosti, žalovanému nezbylo než možnost zvláštních opatření vyloučit.

13. K tvrzeným zdravotním problémům žalobce uvedl, že je jeho právem podle § 134 odst. 2 zákona o pobytu cizinců o svém zdravotním stavu informovat personál příslušného ZZC, zajištěným osobám je poskytována odpovídající zdravotní péče, popř. zajištěna specializovaná zdravotní prohlídka. Žalobce žádné zdravotní potíže žalovanému neuvedl, v protokolu o podání vysvětlení dne 27. 11. 2022 sdělil, že je zdravý, s ničím se neléčí a žádné léky nebere. Žalovaný kontaktoval ZZC B. a ZZC X, kde je žalobce nyní umístěn, dle vyjádření pracovnice ZZC X neobsahuje zdravotní dokumentace žalobce žádná žalobcem uváděná onemocnění. Z důvodu, že žalobce při svém prvotním zajištění, v jeho průběhu a ani při prodloužení zajištění neinformoval žalovaného či pracovníky ZZC o jeho zdravotních problémech uvedených později v podané žalobě, nemá žalovaný k dispozici žádné lékařské zprávy o onemocnění ohrožujícím žalobce na životě a znemožňujícím mu setrvání v ZZC. V doplňujícím vyjádření ze dne 20. 3. 2023 žalovaný sdělil, že dotazováním ve Zdravotnickém zařízení Ministerstva vnitra, odbor ZZC X u vedoucí odboru ZZC X zjistil, že žalobce si za celou dobu pobytu v záchytném zařízení stěžoval pouze na nachlazení a bolavý malíček, také bral na začátku pobytu léky, ale ne takové, které by měly co do činění s jím uváděnými zdravotními potížemi, ani při vyplňování vstupní zdravotní dokumentace neuvedl žádné potíže nebo zdravotní problémy, kterými trpí a kvůli kterým by byl pobyt v záchytném zařízení nežádoucí.
14. Napadené rozhodnutí považoval za zákonné a přezkoumatelné, navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

15. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 27. 11. 2022 na Karlově náměstí v Praze se hlídce policie přihlásil muž, který byl později ztotožněn jako žalobce, u kterého bylo zjištěno, že se jedná o osobu bez domova, nedisponoval dokladem totožnosti, následně byl policií zajištěn, bylo zjištěno, že mu byl dne 21. 9. 2022 vystaven výjezdní příkaz s platností do 21. 10. 2022 a že na území ČR pobývá neoprávněně.
16. Dne 10. 9. 2022 bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění č.j. KRPA-295223-14/ČJ-2022-000022-SV, kterým bylo žalobci dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a 4 zákona o pobytu cizinců uloženo správní vyhoštění s dobou po kterou nelze umožnit vstup na území členských států EU na dobu 2 let. Z tohoto rozhodnutí vyplývá, že žalobce byl Policií ČR dne 9. 9. 2022 kontrolován na adrese Ústavní 91, Praha 8, Psychiatrická nemocnice Bohnice, kde se měl nacházet bez platného povolení k pobytu, bylo zjištěno, že přicestoval na území dne 3. 11. 2017, kdy dostal vízum k pobytu do 90 dnů, od té doby již nevycestoval; žalobce ve správním řízení uvedl, že do ČR přicestoval za účelem turismu, našel si zde přítelkyni a zamiloval se, s přítelkyní se sice rozešel, ale na území již zůstal, ČR a Prahu si zamiloval, pobyt si však nijak nelegalizoval, jeho neoprávněný pobyt byl zjištěn na základě jeho nepřístojného chování na Karlově mostě, kde se zavěsil na tuto památku, visel nad řekou a poté do ní spadl, svůj cestovní

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

pas a všechny věci ztratil, když spadl do řeky, v ČR vykonával i výdělečnou činnost bez oprávnění, ve vycestování domů mu nic nebrání, ale v ČR by chtěl zůstat, protože ji má rád, pokud bude muset, vycestuje domů, dále uvedl, že jeho zdravotní stav je dobrý, nenavštěvuje žádného lékaře, neužívá pravidelně žádné léky, kromě nyní předepsaných léků z Nemocnice B. Bylo konstatováno, že žalobce je svéprávnou, plnoletou osobou, je zdravotně způsobilý, cítí se zdravý, je schopen si své věci obstarat sám, dle šetření v evidencích Policie ČR a Ministerstva vnitra ČR není na nikom závislý, bylo mu přičteno k tíži jeho nepřístojné chování na národní památce Karlově mostě, které bylo vedeno pod policejním záznamem.

17. Žalobce dne 27. 11. 2022 do protokolu o podání vysvětlení uvedl, že do ČR přicestoval za účelem turistiky a práce, nemá adresu pobytu, je bez domova, přespává na ulici v Praze, nevycestoval z ČR, protože nechce do Ruska, chce žít v ČR, cestovní pas ztratil v Praze ve Vltavě, když skočil z mostu někdy v září 2022, od té doby se nijak nesnažil získat cestovní doklad, nedostavil se na ZÚ ani pro náhradní cestovní doklad, v ČR nic nedělá, nepracuje, je bez domova, peníze nemá, pracuje u kamaráda stavbách, ale ne každý den, nemá nikde povolený pobyt, v Rusku má matku, se kterou není v kontaktu, v Rusku vlastní starý dům, na území ČR nikoho nemá, ani žádné vazby či majetek je svobodný a bezdětný. Ke svému zdravotnímu stavu uvedl, že je zdravý, s ničím se neléčí, léky nebere, drogy nebere ani nepožívá návykové látky, zdravotní pojištění nemá. Dále sdělil, že o azyl nežádal, ale udělá to, ve vycestování mu nic nebrání, ale vycestovat nechce, líbí se mu v ČR, k možnostem uložení mírnějších opatření uvedl, že nemá peníze na složení záruky, je bez domova, nemá adresu pobytu v ČR, je tady nekontaktní, nedocházel by na zdejší součást, nechce vycestovat dobrovolně. Překážku ve vycestování nemá, v Rusku mu nic nehrozí, je to pro něj bezpečná země. Prohlásil, že rozuměl všem otázkám, nechtěl nic doplnit či uvést jiné skutečnosti.
18. Podle rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 11. 2022, č.j. KRPA-380256-10/ČJ-2022-000022-ZZC (dále též jako „rozhodnutí o zajištění“), byl žalobce na základě ust. § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců zajištěn na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody za účelem správního vyhoštění, jelikož nevycestoval z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění. Lhůtu 90 dnů stanovil s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění, včetně doby nutné k zjištění totožnosti žalobce, vydání náhradního cestovního dokladu a zabezpečení přepravních dokladů, popsal úkony, které je třeba provést.
19. Součástí spisu je požadavek na umístění cizince do zařízení pro zajištění cizinců ze dne 27. 11. 2022, kde je žalobce označen jako samostatný muž bez postižení.
20. Žalobce dne 27. 11. 2022 podal žádost o zjištění totožnosti a NCD adresovanou Ředitelství SCP. Téhož dne podal též žádost o pomoc s dobrovolným návratem adresovanou Ministerstvu vnitra.
21. Dle Sdělení Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 22. 2. 2023 č.j. CPR-38671-10/ČJ-2022-930311-T259 byly ze strany ŘSCP provedeny všechny kroky ke zjištění totožnosti žalobce, příslušnému orgánu Ruské federace byla zaslána žádost o readmisi, deklarace žalobce k jeho totožnosti a žádost o dobrovolný návrat, ruská strana odpověděla dne 8. 2. 2023, že se žádostí nebude zabývat; přitom česká strana v žádosti o

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

readmisi uvedla skutečnosti týkající se správního vyhoštění žalobce s tím, že dle ŘSCP je tím doložen neoprávněný vstup a pobyt žalobce na území ČR a v předchozích případech byla tato informace z ruské strany vždy akceptována jako dostačující a ruská strana se žádostí o readmisi zabývala. ŘSCP nicméně doplnilo žádost o readmisi žalobce o nové údaje a dne 16. 2. 2023 podalo novou žádost o readmisi doplněnou o nové údaje dle čl. 2 Dohody mezi Evropským společenstvím a Ruskou federací o předávání a zpětném přebírání osob (dále jen „Dohoda“), a to příslušnému orgánu Ruské federace (dále též „RF“). Dále byl popsán předchozí případ žádosti o readmisi státního příslušníka RF, která byla podána v roce 2021, ruská strana zde prodloužila lhůtu pro odpověď, když základní lhůta dle Dohody činí 25 dnů, prodloužená lhůta může činit 60 dnů, přičemž ruská strana odpověděla na žádost o readmisi po 118 dnech ode dne potvrzeného převzetí žádosti z jejich strany, v odpovědi bylo sděleno, že se jedná o státního příslušníka RF a tato osoba může být předána na území RF v rámci readmise; v tomto případě byla maximální lhůta 60 dnů pro odpověď překročena o 58 dnů. Bylo konstatováno, že ruská strana spolupracuje v rámci readmisního řízení laxe, veškeré úkony směřující k ověření totožnosti a vydání náhradního dokladu se neúměrně protahují, vzhledem k těmto skutečnostem nebude možné zajistit náhradní cestovní doklad a provést realizaci jeho správního vyhoštění ve lhůtě pro zajištění do 24. 2. 2023.

22. V napadeném rozhodnutí ze dne 23. 2. 2023 žalovaný shrnul průběh zajištění žalobce dne 27. 11. 2022, následující průběh řízení o správním vyhoštění, bylo konstatováno, že žalobce jeho výkon maří, opakovaně porušuje právní předpisy, vypověděl, že ví o tom, že v ČR pobývá neoprávněně, dobrovolně však vycestovat nechce, svévolně se neoprávněně pohyboval na území ČR v době, kdy byl zařazen do evidence nežádoucích osob, do celé situace se dostal vlastní nedbalostí, pokud neplní jemu uložené povinnosti, neskýtá záruku, že bude plnit povinnosti správním orgánem mu i nadále uložené. Z jeho jednání je patrné, co si myslí o právním pořádku ČR, evidentně se snaží na území setrvat do nejdéle, je důvodná obava, že zmaří výkon rozhodnutí o správním vyhoštění a nevycestuje v době rozhodnutím stanovené. Poukázal na Sdělení Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 22. 3. 2023 č.j. CPR-38671-10/ČJ-2022-930311-T259, ze kterého obsáhle citoval, z toho dovodil, že kroky k ověření totožnosti žalobce i vydání náhradního cestovního dokladu již byly podniknuty, zabýval se reálným předpokladem výkonu správního vyhoštění. Podrobně odůvodnil, proč nebylo přistoupeno k uložení zvláštních opatření za účelem vycestování dle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Zabýval se důvody, pro které přistoupil k prodloužení zajištění o 90 dnů a popsal kroky, které následně budou muset být učiněny k realizaci správního vyhoštění, dobu 90 dní tak považoval za přiměřenou. Z hlediska zdravotního stavu žalobce vyšel z jeho sdělení, dle kterého je zdravý a s ničím se neléčí, pro účely realizace správního vyhoštění tak dovodil, že zdravotní stav žalobce je dobrý a vyhoštění žalobce nic nebrání.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

23. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, jelikož účastníci řízení v zákonné pětidenní lhůtě po podání žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

nenavrhli projednání věci při ústním jednání a soud nepovažuje nařízení ústního jednání za nezbytné.

24. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
25. Podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců *policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud cizinec nevycestoval z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění.*
26. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.*
27. Podle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. V případě cizince mladšího 18 let nebo rodiny s nezletilými dětmi nesmí doba zajištění překročit 90 dnů.*
28. Podle ust. § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců *policie je oprávněna prodloužovat dobu trvání zajištění podle § 124 až 124b i nad dobu stanovenou v odstavci 1 věty první za podmínky, že vyhoštění cizince je uskutečnitelné v době trvání zajištění, pokud v průběhu získávání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění dochází i přes řádné úsilí policie ke zpoždění ze strany třetích zemí.*
29. Soud se neztotožnil s námitkami, dle kterých žalovaný dostatečně neodůvodnil prodloužení doby zajištění o 90 dnů, nezabýval se dostatečně realizovatelností výkonu správního vyhoštění, ani s námitkou, že v případě žalobce reálný předpoklad uskutečnitelnosti vyhoštění absentuje.
30. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) vyplývá, že správní orgán (žalovaný) je povinen při rozhodování o prodloužení zajištění *„důkladně a svědomitě posuzovat skutečnosti, které by prodloužení zajištění odůvodňovaly“* (rozsudek NSS ze dne 2. 11. 2011, č. j. 1 As 119/2011 - 39). Při odůvodnění stanovené doby zajištění (či jeho prodloužení) je pak nutno uvést, *„jaké všechny úkony bude pravděpodobně nezbytné provést k přípravě realizace správního vyhoštění konkrétní osoby. Dále lze nepochybně požadovat, aby správní orgán kvalifikovaně na základě svých zkušeností upřesnil v odůvodnění rozhodnutí svůj odhad, jak dlouho zabere provedení každého ze specifikovaných úkonů (např. obvyklá doba komunikace se zastupitelským*

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

úřadem země původu cizince, doba potřebná pro poskytnutí právní pomoci ze strany země původu) (rozsudek NSS ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011 - 79, rozsudek NSS ze dne 24. 2. 2020, č. j. 4 Azs 340/2018 - 28). Z rozsudku č. j. 1 As 93/2011 - 79 se dále podává, že je tu „potřeba řádného odůvodnění doby zajištění nebo jeho prodloužení podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců tím spíše, že její stanovení je ovládáno správním uvážením, při jehož výkonu se bere v úvahu zejména předpokládaná složitost přípravy výkonu správního vyhoštění, ale také další meze vlastní pro výkon veřejné správy v právním státě jako zákaz libovůle, zákaz diskriminace, příkaz zachovávat lidskou důstojnost, princip proporcionality, rovnosti a další.“ (obdobně viz též rozsudek ze dne 20. 3. 2014, č. j. 7 Azs 8/2014 - 20). Soud v takových případech přezkoumává, zda správní orgán meze správního uvážení nezneužil, či nepřekročil jeho meze (§ 78 odst. 1 věta druhá s.ř.s.).*

31. Podmínka tzv. reálného předpokladu dosažení účelu zajištění není výslovně zakotvena v zákoně o pobytu cizinců, vyplývá však z čl. 15 odst. 4 návratové směrnice. Tímto ustanovením směrnice podtrhuje význam zákazu svévolného zbavení či omezení svobody [viz čl. 5 odst. 1 písm. f) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, čl. 6 Listiny základních práv Evropské unie, či čl. 8 odst. 2 Listiny základních práv a svobod]. Aby byl zásah do osobní svobody cizince přípustný, musí mimo jiné sledovat vymezený účel. Správní orgán je proto při rozhodování o zajištění cizince povinen předběžně posoudit, zda je správní vyhoštění alespoň potenciálně možné. Pokud je odpověď záporná, nelze o zajištění cizince rozhodnout (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 23. 11. 2011, č. j. 7 As 79/2010 - 150, č. 2524/2012 Sb. NSS). Z toho též vyplývá, že správní orgán musí v rozhodnutí o prodloužení zajištění uvést, z jakého důvodu nebylo dosud možné vyhoštění realizovat, a dále též přihlídnout ke skutečnostem, které vyšly najevo v průběhu činnosti směřující k vyhoštění cizince a které by mohly zakládat důvodnou obavu, že účelu zajištění nebude možné dosáhnout.
32. Smyslem rozhodnutí o zajištění není konečné posouzení otázky, zda má být cizinci uloženo správní vyhoštění, ale pouze vytvoření podmínek pro jeho pozdější realizaci. Správní orgán je povinen předběžně posoudit a učinit si úsudek o tom, zda vyhoštění bude alespoň potenciálně možné, jsou-li mu překážky vycestování v době rozhodování o zajištění cizince známy nebo vyšly-li najevo. V řízení o zajištění cizince proto není nutné postavit najisto, že vyhoštění cizince bude skutečně realizováno, postačí závěr o jeho možnosti. Tyto závěry se vztahují také na řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2016, č. j. 4 Azs 18/2016 - 43, či rozsudek ze dne 31. 10. 2016, č. j. 8 Azs 46/2016 - 24).
33. V rozsudku ze dne 27. 4. 2016, č. j. 10 Azs 275/2015 - 40, pak NSS uvedl, že *„lhůty pro zajištění stanoví směrnice 2008/115 v čl. 15 jako maximální a samozřejmě je žádoucí, aby byly co nejkratší, zároveň však musí být vzhledem ke svému účelu i reálné. To ovšem neznamená, že by nemohlo dojít k jejich úplnému vyčerpání. Zákonnost takového vyčerpání bude dána tehdy, jak uvedl Soudní dvůr ve věci Kadzoev, pokud budou „s náležitou pečlivostí činěny úkony směřující k vyhoštění a dokud je to nezbytné pro zajištění úspěšného vyhoštění“ (bod 64).“*

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

34. V daném případě žalobce z důvodů na jeho straně nedisponoval cestovním dokladem ani jiným dokladem totožnosti, jeho totožnost bylo nezbytné ověřit, v rozhodnutí žalovaný popsal zcela konkrétní kroky, které již k tomu byly učiněny ve vztahu k příslušnému orgánu Ruské federace, kdy součástí žádosti o readmisi byla též žádost žalobce o jeho dobrovolný návrat do Ruské federace, popsal reakci Ruské federace, kterou ŘSCP obdrželo dne 8. 2. 2023, a tedy důvody, pro které se dosud nepodařilo totožnost žalobce ověřit a získat náhradní cestovní doklad, dále poukázal na to, že nová doplněná žádost o readmisi byla příslušnému orgánu Ruské federace podána dne 16. 2. 2023, konstatoval, že ruská strana spolupracuje laxe a úkony se protahují.
35. K tomu je třeba uvést, že potíže při ověření totožnosti a obstarávání cestovních dokladů v projednávaném případě nebyly způsobeny žalovaným, zákon o pobytu cizinců takovou situaci výslovně upravuje v § 125 odst. 2 písm. c), kdy umožňuje dobu zajištění i prodloužit nad rámec doby 180 dnů [viz také čl. 15 odst. 6 písm. b) návratové směrnice a rozsudek SDEU ze dne 5. 6. 2014 ve věci C-146/14 PPU, Bashir Mohamed Ali Mahdi, body 75–85], to však nebyl případ žalobce, kdy původně stanovená doba zajištění 90 dnů byla prodloužena o 90 dnů. Žalovaný však ani případě průtahů činěných ze strany domovského státu nemůže rezignovat na konkrétní posouzení realizovatelnosti správního vyhoštění. Toto posouzení však žalovaný v projednávaném případě provedl v dostatečné míře, když popsal též lhůty, které dle Dohody zavazují ruskou stranu k podání odpovědi, dále popsal konkrétní příklad uskutečněné readmise státního příslušníka RF z roku 2021, kdy příslušná lhůta pro odpověď byla ze strany RF sice překročena (o 58 dnů), nicméně Ruská federace na žádost reagovala a potvrdila, že příslušná osoba může být předána na území RF v rámci readmise.
36. Z toho plyne, že žalovaný činil veškeré nezbytné kroky k realizaci správního vyhoštění, které dostatečně popsal, orgány Ruské federace na jeho žádost o readmisi reagovaly, byť se tato spolupráce jeví jako komplikovaná, proces spojený s readmisí probíhá, má určitý právní rámec v podobě Dohody, která stanoví příslušná pravidla a lhůty, ruské straně byla zaslána nová doplněná žádost, je popsána konkrétní zkušenost, kdy v jiném případě byla readmise státního příslušníka RF ze strany Ruské federace akceptována. Tyto okolnosti nesvědčí o tom, že by v případě žalobce chyběl reálný předpoklad možnosti výkonu správního vyhoštění. V daném případě je zcela oprávněný postup žalovaného, který prodloužil dobu zajištění v situaci, kdy příslušné orgány Ruské federace neposkytují dostatečnou součinnost k readmisi žalobce, a to i přesto, že jim Ředitelství služby cizinecké policie včas poskytlo veškeré potřebné podklady včetně žádosti žalobce o dobrovolný návrat. Vzhledem k popsáným předchozím zkušenostem lze však stále hodnotit jako pravděpodobné, že totožnost žalobce bude po doplnění žádosti ověřena, bude mu vydán náhradní cestovní doklad a bude tedy možné v dané době prodlouženého zajištění správní vyhoštění realizovat. Soud tak z hlediska posouzení možného předpokladu uskutečnění správního vyhoštění a vyhodnocení případných překážek neshledal v postupu žalovaného pochybení, jeho zdůvodnění považuje za dostatečné.
37. K namítané nedostatečně odůvodněné době prodloužení zajištění soud odkazuje na napadené rozhodnutí, kde se žalovaný odůvodněním doby 90 dnů zabýval na straně 6, popsal kroky, které je třeba učinit k ověření totožnosti žalobce a vystavení náhradního cestovního dokladu, kdy s žalobcem byly sepsány příslušné žádosti, poukázal na

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Sdělení ŘSCP ze dne 22. 2. 2023, kdy se sice díky laxní spolupráci ruské strany žádost o ztotožnění prodlužuje, nicméně obvykle se tato doba u třetích zemí pohybuje od 40 do 60 dnů, ověření totožnosti žalobce je v běhu, zatím nelze stanovit, kdy bude náhradní cestovní doklad vydán, pro absenci platného cestovního dokladu potřebného k realizaci správního vyhoštění nyní není možné zajistit další náležitosti k vyhoštění nezbytné, přihlédl též k době, která je nutná k zabezpečení přepravních dokladů, kdy ŘSCP obstarává letenku nebo vyjednává průvoz přes jiné státy EU a komunikuje s domovským státem o vzetí zpět cizince, přičemž k době zajištění těchto náležitostí se pohybuje kolem 30 dnů; s ohledem na to považoval 90 dnů za přiměřenou.

38. Z toho je patrné, že žalovaný určitý časový odhad konkrétních kroků, které je potřebné učinit k realizaci správních vyhoštění, učinil, zároveň odkázal na Sdělení ŘSCP ze dne 22. 2. 2023, ve kterém jsou zachyceny lhůty, ve kterých jsou orgány RF dle Dohody na žádost o readmisi opovědět, dle Dohody činí základní lhůta 25 dnů, prodloužená lhůta může činit 60 dnů, nová žádost o readmisi žalobce byla zaslána dne 16. 2. 2023. Za předpokladu, že by orgány RF dodržely uvedenou 25 popř. 60 denní lhůtu a odpověděly na doplněnou žádost o readmisi, pak by po připočtení doby 30 dnů k zabezpečení přepravních dokladů bylo možné dospět k tomu, že v době prodloužení zajištění by správní vyhoštění mohlo být realizováno. I přes deklarované komplikace ze strany orgánů RF, která uvedené lhůty protahuje, bylo z předchozí zkušenosti správních orgánů patrné, že v obdobném případě byla readmise státního příslušníka Ruské federace dříve uskutečněna. Soud za tohoto stavu považuje prodloužení doby zajištění o 90 dnů žalovaným za dostatečně odůvodněné a přiměřené konkrétní situaci žalobce, k překročení mezí správního uvážení nedošlo.
39. K námitkám žalobce ohledně jeho zdravotního stavu, kdy uváděl, že se v průběhu zajištění zhoršuje jeho zdravotní stav, konkrétně, že trpí psychickými problémy a má poruchu X, soud uvádí následující.
40. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce byl při svém zajištění dne 27. 11. 2022 dotazován na jeho zdravotní stav, žalobce sdělil, že je zdravý, s ničím se neléčí, léky nebere, drogy nebere ani nepožívá návykové látky. Žalovaný tudíž neměl důvod se domnívat, že by zdravotní stav žalobce mohl být jakkoli problematický.
41. Ve spise se nachází rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 10. 9. 2022, ze kterého vyplývá, že byl žalobce Policií ČR kontrolován na adrese Ústavní 91, Praha 8, Psychiatrická nemocnice Bohnice, kde se měl nacházet bez platného povolení k pobytu, nicméně není zde uvedeno, že by zde byl žalobce hospitalizován, či že by se jednalo o osobu trpící psychickými či jinými zdravotními problémy. V rozhodnutí je uvedeno, že došlo k nepřístojnému chování žalobce na Karlově mostě, kdy se zavěsil na tuto památku, visel nad řekou a poté do ní spadl, svůj cestovní pas a všechny věci přitom ztratil, daná událost je tak svým charakterem popsána jako jednání žalobce narušující veřejný pořádek na národní kulturní památce, nikoli jako pokus o sebepoškozující jednání žalobce, žalobce přitom i v rámci řízení o správním vyhoštění uvedl, že jeho zdravotní stav je dobrý, nenavštěvuje žádného lékaře, neužívá pravidelně žádné léky, má pouze nyní předepsané léky z Nemocnice B., které nebyly specifikovány, mohlo se tak jednat o jakékoli léky. Tedy ani z rozhodnutí o vyhoštění, které navíc zajištění žalobce více než dva měsíce předcházelo, nebylo nijak zjevné, že by

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

byl žalobce osobou s psychickými či jinými závažnými zdravotními potížemi, což by mohlo žalovanému signalizovat potenciální zranitelnost žalobce. V době zajištění tak žalovaný neměl k dispozici relevantní informace, které by si vyžadovaly další zkoumání zdravotního stavu žalobce z hlediska jeho možné zranitelnosti. Soud si v této souvislosti nevyžádal výpis ze zdravotnické dokumentace z Psychiatrické nemocnice Bohnice, jak navrhoval žalobce, neboť za daného stavu, kdy žalobce žádné problémy ohledně svého zdravotního stavu při svém zajištění nesdělil, ani nebyly takové problémy jinak indikovány, by takové údaje ohledně zdravotního stavu žalobce z doby několik měsíců předcházející zajištění žalobce dne 27. 11. 2022 nemohly mít žádnou relevanci z hlediska posouzení zákonnosti prodloužení zajištění žalobce napadeným rozhodnutím ze dne 23. 2. 2023.

42. Pokud jde o okolnosti průběhu zajištění žalobce z hlediska jeho zdravotního stavu, soud se podrobně dotazoval žalovaného, zda se u žalobce objevily či zda sdělil potíže tvrzené v žalobě, a vyžádal si k tomu případnou zdravotní dokumentaci. Žalovaný k tomu sdělil, že tyto skutečnosti ověřoval v ZZC B. a ZZC X, kde je žalobce nyní umístěn, zdravotní dokumentace neobsahuje žádná žalobcem uváděná onemocnění, žalobce při svém zajištění, v jeho průběhu, ani při prodloužení zajištění o žádných zdravotních problémech, které později označil v žalobě, žalovaného, ani pracovníky ZZC neinformoval, za celou dobu pobytu si stěžoval pouze na nachlazení a bolavý malíček, na počátku pobytu bral léky, ale ne takové, které by měly co do činění s jím tvrzenými zdravotními potížemi. Žalovaný tak nemohl soudu poskytnout ani lékařské zprávy týkající se onemocnění ohrožujícího žalobce na životě a znemožňujícího mu setrvání v ZZC. Soud k tomu konstatuje, že ani ze správního spisu nevyplývá jakákoli informace, že by žalobce v průběhu svého zajištění upozorňoval nebo byl ošetřován pro potíže psychického charakteru či poruchu X, není zaznamenána žádná mimořádná událost, žalobce nepodal žalobu proti rozhodnutí o zajištění, ani žádost o propuštění ze zařízení či podobný podnět, nijak neupozorňoval na to, že by trpěl zdravotními problémy. Soud se rovněž obrátil na Zdravotnické zařízení Ministerstva vnitra a s odkazem na žalobní tvrzení vyžádal zdravotnickou dokumentaci žalobce, která by obsahovala údaje o jím tvrzených potížích. Nicméně žádná taková dokumentace soudu poskytnuta nebyla s tím, že zprávy či záznamy týkající se tvrzených problémů se v dokumentaci žalobce nenachází.
43. Soud tedy neprováděl ani dokazování výpisem ze zdravotnické dokumentace či lékařskými zprávami žalobce ze zařízení pro zajištění cizinců k tvrzením žalobce o tom, že trpí psychickými problémy a sklony k sebepoškozování a poruchou X, neboť přes snahu soudu získat takovou dokumentaci, není taková dokumentace dostupná.
44. Soud tak považuje tuto žalobní námitku za nedůvodnou. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalovaný neměl, a ani nemohl mít k dispozici, informace o žalobcem uváděných problémech, které by mohl jakkoli zohlednit při rozhodování o prodloužení zajištění žalobce, nevyšla najevo žádná taková skutečnost, která by zavdávala pochyby o možnosti dále zajistit žalobci s ohledem na jeho nepříznivý zdravotní stav.
45. Pro úplnost soud poukazuje na § 134 odst. 2 a 4 zákona o pobytu cizinců, dle kterého provozovatel zařízení zajistí lékařskou prohlídku zajištěného cizince, další nezbytná diagnostická a laboratorní vyšetření, případně může zajistit i psychologické služby.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

V zařízení pro zajištění cizinců je dostupný odborný zdravotnický personál, který žalobci může případně poskytnout pomoc s jeho zdravotními obtížemi.

46. Žalobce dále namítal, že mohlo být přistoupeno k uložení zvláštních opatření za účelem vycestování, v tomto smyslu nepovažuje rozhodnutí za dostatečně odůvodněné.
47. Podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců jsou zvláštními opatřeními za účelem vycestování cizince z území: a) povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly, b) složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým nebo trvalým pobytem na území, c) povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené, d) povinnost cizince zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly.
48. Zvláštní opatření za účelem vycestování představují alternativní řešení s cílem minimalizace omezování osobní svobody v případě zajištění cizinců (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 12. 2011, č. j. 1 As 132/2011 - 51). Užití těchto mírnějších opatření předpokládá, že cizinec bude se státními orgány spolupracovat při jejich realizaci, bude schopen plnit povinnosti z toho plynoucí a že neexistuje důvodná obava, že by byl uložení zvláštního opatření ohrožen výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Možnost aplikace tohoto opatření nutně závisí také na důvodu zajištění. Základním pravidlem je, že uložení zvláštního opatření nesmí ohrozit výkon vycestování cizince (§ 123b odst. 4 věta druhá zákona o pobytu cizinců; čl. 15 odst. 1 a bod 16 odůvodnění návratové směrnice vychází z dostatečné účinnosti mírnějších donucovacích opatření); toto ohrožení bude typově různé v typově odlišných případech důvodů zajištění. Pokud správní orgán dospěje k závěru, že uložení zvláštního opatření nepostačuje, je povinen svůj závěr přezkoumatelným způsobem odůvodnit.
49. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 5 Azs 20/2016-38, bod 36, závisí možnost aplikace zvláštního opatření na typovém důvodu zajištění. Ani u důvodu zajištění podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců není vždy vyloučena možnost použití zvláštního opatření. Přestože „v takovýchto případech bude volba zajištění pravidlem, i zde je nutno vždy zvážit osobní, majetkové a rodinné poměry cizince, charakter porušení povinností souvisejících s vyhošťovacím řízením, jeho dosavadní chování a respektování veřejnoprávních povinností stanovených ČR nebo jinými státy EU (včetně charakteru porušení těchto povinností ze strany cizince).“ K tomu srov. též rozsudek NSS ze dne 22. 8. 2022, č.j. 5 Azs 390/2020-35. Posouzení, zda správní orgán přistoupí k uložení zvláštního opatření, nezahrnuje pouze subjektivní postoj cizince, zda by byl schopen a ochoten se danému opatření podrobit, ale předpokládá objektivní hodnocení celkové situace správním orgánem, na kterém leží odpovědnost rozhodnout, zda uložené opatření splní svůj účel. Vedle toho, že správní orgán musí uvedenou úvahu učinit, musí ji také promítnout do odůvodnění

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

svého rozhodnutí (srov. rozsudky ze dne 21. 3. 2012, č. j. 1 As 11/2012 – 74, ze dne 18. 10. 2012, č. j. 7 As 107/2012 – 40, nebo ze dne 7. 12. 2011, č. j. 1 As 132/2011 - 51). Jak uvedl NSS v rozsudku ze dne 12. 10. 2016, č. j. 10 As 102/2016-56, uložení mírnějšího opatření podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců je vázáno na předpoklad, že cizinec bude schopen plnit povinnosti z něj plynoucí (*subjektivní složka*), a zároveň neexistuje důvodná obava, že by uložením zvláštního opatření byl ohrožen výkon správního vyhoštění (*objektivní složka*); nesplnění jednoho nebo druhého předpokladu je samostatným důvodem pro závěr, že nepostačuje uložit zvláštní opatření za účelem vycestování.

50. K žalobním námitkám soud uvádí, že žalovaný se v rozhodnutí možnosti uložení zvláštních opatření za účelem vycestování podle § 123b zákona o pobytu cizinců podrobně zabýval (na stranách 4 - 6 napadeného rozhodnutí), a to včetně jednotlivých alternativ dle písm. a) – d) předmětného ust. § 123b, při jejich hodnocení vyšel z konkrétních skutečností týkajících se situace žalobce, které zjistil ve správním řízení a v průběhu pohovoru (podání vysvětlení). Přitom nevycházel pouze z toho, že žalobci bylo v minulosti uloženo správní vyhoštění a ve stanovené lhůtě nevycestoval, nelze souhlasit s tím, že by žalovaný při nevyužití zvláštních opatření odkázal pouze na předpoklad, že bude mařit správní vyhoštění.
51. Soud má za to, že posouzení možnosti uložení mírnějších opatření je dostatečně odůvodněné a není nijak paušalizované, žalovaný zde pečlivě přihlédl k individuálním aspektům případu žalobce. Vzal tak v úvahu zejména skutečnosti, že žalobce v ČR opakovaně úmyslně porušuje právní předpisy, nemá v ČR žádnou hlášenou adresu, je veden jako nežádoucí osoba, na území ČR nemá povolení k pobytu, přespává na ulici, nedisponuje dostatečnou finanční hotovostí ke složení finanční záruky, na pobyt si vydělává pouze občasnou prací, i když ví, že na území legálně pracovat nemůže, do doby vydání napadeného rozhodnutí nebyla žádná finanční záruka nabídnuta ani složena, nectí zákony ČR, opakovaně nebyl schopen svou situaci řešit a opakovaně porušuje právní předpisy. Žalovaný tak dostal výše uvedeným judikatorním požadavkům, neboť zhodnotil osobní, majetkové a rodinné poměry cizince, charakter porušení povinností souvisejících s vyhošťovacím řízením, jeho dosavadní chování a respektování veřejnoprávních povinností stanovených ČR nebo jinými státy EU (včetně charakteru porušení těchto povinností ze strany cizince). Na základě toho nepovažoval za očekávatelné, že by žalobce řádně plnil povinnosti mu uložené. Soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že za této situace uložení zvláštních opatření podle § 123b zákona o pobytu cizinců nepřicházelo v úvahu, nebyla splněna ani subjektivní, ani objektivní složka, byla zde dána důvodná obava, že by uložením zvláštního opatření byl ohrožen výkon správního vyhoštění.
52. Z výše uvedeného je zřejmé, že v daném případě není dána jakákoli okolnost, která by svědčila pro možnost uložení mírnějších opatření, nic nenasvědčovalo možné snaze žalobce spolupracovat s orgány České republiky a neohrozit výkon správního vyhoštění. Žalobce na žádnou takovou tehdy existující okolnost neupozornil ani v žalobě, jeho námitky jsou veskrze obecné, žalovanému sice vytýkal nedostatečné odůvodnění v souvislosti s neuložením zvláštních opatření za účelem vycestování, ale sám žalobce neuvedl již žádné konkrétní argumenty, pro které žalovaný měl k takovým alternativním opatřením přistoupit. Nové tvrzení žalobce, které uvedl

v žalobě, o aktuální možnosti zajištění jeho přechodného bydliště na adrese na P. 14 již nemůže mít vliv na posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí, které soud přezkoumává dle stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), žalobce žádnou takovou informaci žalovanému neuvedl.

53. Tvrzení žalobce o tom, že se chce setkat se svou nemocnou matkou, soud nepovažuje za žalobní námitku, neboť žalobce zde nijak neuvedl, jaké pochybení v této souvislosti žalovanému vytýká.
54. Soud nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, neboť o žalobě soud rozhodl bez zbytečného odkladu po obstarání podkladů nutných pro rozhodnutí, do 7 pracovních dnů od doručení správního spisu a zároveň ve lhůtě 30 dnů od podání žaloby ve smyslu § 73 odst. 4 s.ř.s., a to tak, že žaloba byla zamítnuta. Případný odkladný účinek přitom působí jen do skončení řízení před soudem. V této situaci by tedy již rozhodování o odkladném účinku žaloby bylo bezpředmětné. (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2021 č.j. 1 Azs 95/2021-25).
55. S ohledem na výše uvedené závěry soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a proto žalobu dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
56. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Praha 23. března 2023

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.